

יצאות השבת פרק ראשון שבת

יד

עין משנה
ג' מצוה

לא ממנו. את התרומה להיות שניה היא תחזור ותפסול אחרים: **פאול פאול ראשון**. נעשה גופו ראשון ומטמא את התרומה להיות שנייה היא תחזור ותפסול שלישי: שני. פוסל ואיט ממטא: שלישי. איט פוסל תרומה במגעו אבל הקדשים פוסל ובפ"ב השחיטה חולין מפרס טעמא דתרווייהו: ר' יוסע אומר פאול פאול ראשון פוי שני וכן פאול פאול שני פוי שני והתם מפרס טעמא מליט שהשני עושה שני ע"י משקין, ומשקין אפי' הן שניים נעשין תחלה, ושקין נגטן שני ואף כאלו התמידין נעשין לעשות האוכלו כזאלו בו: שלישי שני נקדש. האוכל אוכל שלישי עושה גופו שני לקדש והתם מפרס טעמא, דהאי אוכל שלישי: חולין שנעשו על טהרת תרומה הוא וטהרת התרומה היא אלל הקדש הלכך שמירה דידה לזו שמירה היא לענין קדש וחיישין באוכל שלישי דידה דלימא ראשון הוא והאוכלו שני: חולין שנעשו על טהרת תרומה. כלומר בלזיו חולין אהה מולא 'אוכל שלישי' בחולין שנעשו על טהרת תרומה דאילו חולין גרידא לא משכחא בה שלישי: מאי טעמא גזור. באלס האוכל שיהא טמא: ופסיל לזו. והתורה האזירה על התרומה לשמרה בטרה דכתיב (במדבר י"ח) את משמרת תרומתי לפיכך גזרו באוכל אוכלין טמאין שלא יאז רגיל אלל תרומה: הוה שניה. טהרה שותה עם חלינהו: וזה לא שניה. שיהא אוכל עם שתייהו: פ"ג פוי טובלין כמי מערס פרומיס מכוסין. שיש בה מ' טהרה מי גשמים שהם כשרים לכל עומא חוץ מזה לבדו דכתיב ביה "מיס חיים" ופוי נטוין עליסן. על גופן מיס שובין לפעציר פרחון המקוה: פסחילו. הטובלין ועשו השובין קבע לפיכך גזרו על השובין טומאה לטמא אדם אחר טבילתו אבל אין מטמא שום אוכל ומסקה אלל אס כן נטמאו בשקין: לא אלו. דמקוה לבדה מטהרין אלל אלו ולט מטהרין דמתוך שהורגו הכל בכך לא היו יודעין שלטעביר הואמה היו השובין באין אלל לטמא: מאי נפקא לן מינה. כיון שכולן טובלין תחלה במקוה מאי חיבתה לרבנן אס נעשו הטובלין קבע אחר טבילה: אלל אלו מטפרין. וחיישין דמיין ובור מקוה מיס וגו' (ויקרא י"ח) פ"ט. הא לזו לאחר טבילה הוא: אי לאו. דגזור אף על הטוהר לא קיימא גזירה הבא אחר טבילה דלמאי מ"ש הוא מאי: גזיר פסולת. טכברים מליין אלל אוכלין ומפסודים את הספר אבל בחולין לא הארכו לגזור דבלאו הכי נמי לא היו טמאין חול אלל קדש: פסקויות סן. וטעמא דבבבא ובמקום טעמא ונגזר לתרומה בכך ונמאס לאוכלין כשנגע בה בידים מטוהרות (בבבא) וקשה לי אס כן נישח שמה גע בכך הטומאה ונמאס ראשון וטמאנה ועוד מאי ידים לתרווייהו בכל גופו גזור לפסול תרומה שמה געו ידיו בטומאה ונטמא כל גופו ועוד לא חסגי להו בכנילה אלל בטבילה: ספר טורה פרוס. אלל על ידי מטפחה: אלימא סא. דתסח ידים גזור ברישא: פ"ג טו למס לי. הך מי נפקא מכלל סחם ידים: אלל סא גזור ברישא. דתסח ידים לא גזרו (אמון) לנטילתן מנע לתרומה: (* ס"א הא גזרו פמוך לנטילתה מנע התרומה רש"י. ובא

לא ממנו אמר רבה בר בר חנה ר' יהושע היא דתנן ד"ר אליעזר אומר האוכל אוכל ראשון ראשון ואוכל אוכל שני שני שני שלישי שלישי ר' יהושע אומר "האוכל אוכל ראשון ואוכל שני שני שלישי" שני לקודש ואין שני לתרומה בחולין שנעשו על טהרת תרומה: **אוכל אוכל ראשון ואוכל אוכל שני** מי גזר ביה רבנן מומאה? דיומנין דאכיל אוכלין טמאין ושקיל משקין דתרומה ושדי לפומיה ופסיל להו. ושותה משקין טמאין מי גזר ביה רבנן מומאה? דיומנין דשתה משקין טמאין ושקיל אוכלין דתרומה ושדי לפומיה ופסיל להו. היינו הך דמרו דתימא *הוא שכירי והוא לא שכירי קמי'. וההא ראשון ורובו במים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? א"ר ביבי אמר רב אסי שבתחלה היו טובלין במי מערות מכוסין וסרוזין והיו נותנין עליהן *מים שאובין, התחילו ועשוהו קבע, גזרו עליהם טומאה, מאי קבע? אמר ר' אבי שהיו אומרים לא אלו מטהרין אלא אלו ואלו מטהרין, אמר ליה רבא מאי נפקא מינה הא קא טבלי בתנן? אלא אמר רבא שהיו אומרים "לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין" ופסיל להו. ופסיל להו רבנן מומאה? דא"ר לא שנתפרו על ראשו ורובו שלשה רגלין מים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? דא"ר לא הא לא קיימא הא. וספר מי גזר ביה רבנן מומאה? אמר רב משרשיא שבתחלה היו מצניעין את אוכלין דתרומה אצל ס"ת ואמרו "האי קדש והאי קדש" כיון דקחו דקאתו ליד פסידא גזרו ביה רבנן מומאה. **יהודים מפני שהיה עסקניות הן, תנא אף ידים הבאות מחמת ספר פוסלות את התרומה** כשנשך ד"ר פנך *א"ר פנך א"ר יוחנן 'האוחז ס"ת ערום נקבר ערום, ערום ס"ת אלא א"ר זורא ערום בלא מצות, בלא מצות ס"ת? אלא אומא ערום בלא אותה מצוה, ה"י גזור ברישא אלימא הא גזור ברישא כיון

רבי יהושע אומר האוכל אוכל ראשון ושני שני. בפ"ב דחולין (דף ל"ג וס"ג) מפרס טעמא משום דמליט שני עושה שני על ידי משקין ואת מאי לרדך התם להאי טעמא כימא דלהי שני עושה שני כדמפרס כממך בגמרא משום דיומנין דאכל אוכלין טמאין ושדי משקין דתרומה כו' וי"ל משום גזירה דתרומה אין לנו לעשות אוכל שני שני אס לא שמליט כזה משום דדמי לחוכא ואיטלול: **זבנין** דאכיל אוכלין טמאין כו'. אומר ר"ח דפסול גזירה הנזכרת בכל מקום דלמרי' (בבבא) פ"ח דף פ"ג (וס"ג) וחלי חליה לפסול את הגזירה דהייט שיטור שני בינים ולמ"ד ביה ומחלה לזו הייט גזירה דהבא דמהך טעמא דהבא אפילו כבינה פסול אלל פסול גזירה גזירה קדמוניות היתה וגזרו שלא יהיו באים לטעום ולומר כמו שמוסר לאוכל תרומה אחר אוכלים טמאין אפי' שגוגע התרומה באוכלין טמאין שבמעיין כך מוסר להגיע תרומה לאוכלין טמאין מבחוץ ולכך גזרו דהאוכל אוכלין טמאין כחלי פרוס שיהא גופו נפסל מלחלו בתרומה אבל *ע"י מגע לא גזרו דווקא כחלי פרוס אבל כבינה ליכא למטעי ששאר צין השניים ונחסר קודם שגיע למעיו וכיון דלפקי מכבינה אוקמי אחלי פרוס אבל גזירה דהבא גזרו שיפסול אף למגע ואף בכבינה משום טעמא דמפרס *תדע דגזירה קדמוניות היתה דביומנין כפ' בתרא (דף כ"ג וס"ג) ס"ד למימר דפסול גזירה דלזרייתא ובי"ח דבר היו כולם בקיאים ואין היו עושים לומר דהיא דלזרייתא דא"ר חסר להו:

ושקיל משקין דתרומה ושדי לפומיה ופסיל להו. וחיישין דתרווייהו: ר' יוסע אומר פאול פאול ראשון פוי שני וכן פאול פאול שני פוי שני והתם מפרס טעמא מליט שהשני עושה שני ע"י משקין, ומשקין אפי' הן שניים נעשין תחלה, ושקין נגטן שני ואף כאלו התמידין נעשין לעשות האוכלו כזאלו בו: שלישי שני נקדש. האוכל אוכל שלישי עושה גופו שני לקדש והתם מפרס טעמא, דהאי אוכל שלישי: חולין שנעשו על טהרת תרומה הוא וטהרת התרומה היא אלל הקדש הלכך שמירה דידה לזו שמירה היא לענין קדש וחיישין באוכל שלישי דידה דלימא ראשון הוא והאוכלו שני: חולין שנעשו על טהרת תרומה. כלומר בלזיו חולין אהה מולא 'אוכל שלישי' בחולין שנעשו על טהרת תרומה דאילו חולין גרידא לא משכחא בה שלישי: מאי טעמא גזור. באלס האוכל שיהא טמא: ופסיל לזו. והתורה האזירה על התרומה לשמרה בטרה דכתיב (במדבר י"ח) את משמרת תרומתי לפיכך גזרו באוכל אוכלין טמאין שלא יאז רגיל אלל תרומה: הוה שניה. טהרה שותה עם חלינהו: וזה לא שניה. שיהא אוכל עם שתייהו: פ"ג פוי טובלין כמי מערס פרומיס מכוסין. שיש בה מ' טהרה מי גשמים שהם כשרים לכל עומא חוץ מזה לבדו דכתיב ביה "מיס חיים" ופוי נטוין עליסן. על גופן מיס שובין לפעציר פרחון המקוה: פסחילו. הטובלין ועשו השובין קבע לפיכך גזרו על השובין טומאה לטמא אדם אחר טבילתו אבל אין מטמא שום אוכל ומסקה אלל אס כן נטמאו בשקין: לא אלו. דמקוה לבדה מטהרין אלל אלו ולט מטהרין דמתוך שהורגו הכל בכך לא היו יודעין שלטעביר הואמה היו השובין באין אלל לטמא: מאי נפקא לן מינה. כיון שכולן טובלין תחלה במקוה מאי חיבתה לרבנן אס נעשו הטובלין קבע אחר טבילה: אלל אלו מטפרין. וחיישין דמיין ובור מקוה מיס וגו' (ויקרא י"ח) פ"ט. הא לזו לאחר טבילה הוא: אי לאו. דגזור אף על הטוהר לא קיימא גזירה הבא אחר טבילה דלמאי מ"ש הוא מאי: גזיר פסולת. טכברים מליין אלל אוכלין ומפסודים את הספר אבל בחולין לא הארכו לגזור דבלאו הכי נמי לא היו טמאין חול אלל קדש: פסקויות סן. וטעמא דבבבא ובמקום טעמא ונגזר לתרומה בכך ונמאס לאוכלין כשנגע בה בידים מטוהרות (בבבא) וקשה לי אס כן נישח שמה גע בכך הטומאה ונמאס ראשון וטמאנה ועוד מאי ידים לתרווייהו בכל גופו גזור לפסול תרומה שמה געו ידיו בטומאה ונטמא כל גופו ועוד לא חסגי להו בכנילה אלל בטבילה: ספר טורה פרוס. אלל על ידי מטפחה: אלימא סא. דתסח ידים גזור ברישא: פ"ג טו למס לי. הך מי נפקא מכלל סחם ידים: אלל סא גזור ברישא. דתסח ידים לא גזרו (אמון) לנטילתן מנע לתרומה: (* ס"א הא גזרו פמוך לנטילתה מנע התרומה רש"י. ובא

מי גזר ביה רבנן מומאה? דיומנין דאכיל אוכלין טמאין ושקיל משקין דתרומה ושדי לפומיה ופסיל להו. היינו הך דמרו דתימא *הוא שכירי והוא לא שכירי קמי'. וההא ראשון ורובו במים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? א"ר ביבי אמר רב אסי שבתחלה היו טובלין במי מערות מכוסין וסרוזין והיו נותנין עליהן *מים שאובין, התחילו ועשוהו קבע, גזרו עליהם טומאה, מאי קבע? אמר ר' אבי שהיו אומרים לא אלו מטהרין אלא אלו ואלו מטהרין, אמר ליה רבא מאי נפקא מינה הא קא טבלי בתנן? אלא אמר רבא שהיו אומרים "לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין" ופסיל להו. ופסיל להו רבנן מומאה? דא"ר לא שנתפרו על ראשו ורובו שלשה רגלין מים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? דא"ר לא הא לא קיימא הא. וספר מי גזר ביה רבנן מומאה? אמר רב משרשיא שבתחלה היו מצניעין את אוכלין דתרומה אצל ס"ת ואמרו "האי קדש והאי קדש" כיון דקחו דקאתו ליד פסידא גזרו ביה רבנן מומאה. **יהודים מפני שהיה עסקניות הן, תנא אף ידים הבאות מחמת ספר פוסלות את התרומה** כשנשך ד"ר פנך *א"ר פנך א"ר יוחנן 'האוחז ס"ת ערום נקבר ערום, ערום ס"ת אלא א"ר זורא ערום בלא מצות, בלא מצות ס"ת? אלא אומא ערום בלא אותה מצוה, ה"י גזור ברישא אלימא הא גזור ברישא כיון

מי גזר ביה רבנן מומאה? דיומנין דאכיל אוכלין טמאין ושקיל משקין דתרומה ושדי לפומיה ופסיל להו. היינו הך דמרו דתימא *הוא שכירי והוא לא שכירי קמי'. וההא ראשון ורובו במים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? א"ר ביבי אמר רב אסי שבתחלה היו טובלין במי מערות מכוסין וסרוזין והיו נותנין עליהן *מים שאובין, התחילו ועשוהו קבע, גזרו עליהם טומאה, מאי קבע? אמר ר' אבי שהיו אומרים לא אלו מטהרין אלא אלו ואלו מטהרין, אמר ליה רבא מאי נפקא מינה הא קא טבלי בתנן? אלא אמר רבא שהיו אומרים "לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין" ופסיל להו. ופסיל להו רבנן מומאה? דא"ר לא שנתפרו על ראשו ורובו שלשה רגלין מים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? דא"ר לא הא לא קיימא הא. וספר מי גזר ביה רבנן מומאה? אמר רב משרשיא שבתחלה היו מצניעין את אוכלין דתרומה אצל ס"ת ואמרו "האי קדש והאי קדש" כיון דקחו דקאתו ליד פסידא גזרו ביה רבנן מומאה. **יהודים מפני שהיה עסקניות הן, תנא אף ידים הבאות מחמת ספר פוסלות את התרומה** כשנשך ד"ר פנך *א"ר פנך א"ר יוחנן 'האוחז ס"ת ערום נקבר ערום, ערום ס"ת אלא א"ר זורא ערום בלא מצות, בלא מצות ס"ת? אלא אומא ערום בלא אותה מצוה, ה"י גזור ברישא אלימא הא גזור ברישא כיון

מי גזר ביה רבנן מומאה? דיומנין דאכיל אוכלין טמאין ושקיל משקין דתרומה ושדי לפומיה ופסיל להו. היינו הך דמרו דתימא *הוא שכירי והוא לא שכירי קמי'. וההא ראשון ורובו במים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? א"ר ביבי אמר רב אסי שבתחלה היו טובלין במי מערות מכוסין וסרוזין והיו נותנין עליהן *מים שאובין, התחילו ועשוהו קבע, גזרו עליהם טומאה, מאי קבע? אמר ר' אבי שהיו אומרים לא אלו מטהרין אלא אלו ואלו מטהרין, אמר ליה רבא מאי נפקא מינה הא קא טבלי בתנן? אלא אמר רבא שהיו אומרים "לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין" ופסיל להו. ופסיל להו רבנן מומאה? דא"ר לא שנתפרו על ראשו ורובו שלשה רגלין מים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? דא"ר לא הא לא קיימא הא. וספר מי גזר ביה רבנן מומאה? אמר רב משרשיא שבתחלה היו מצניעין את אוכלין דתרומה אצל ס"ת ואמרו "האי קדש והאי קדש" כיון דקחו דקאתו ליד פסידא גזרו ביה רבנן מומאה. **יהודים מפני שהיה עסקניות הן, תנא אף ידים הבאות מחמת ספר פוסלות את התרומה** כשנשך ד"ר פנך *א"ר פנך א"ר יוחנן 'האוחז ס"ת ערום נקבר ערום, ערום ס"ת אלא א"ר זורא ערום בלא מצות, בלא מצות ס"ת? אלא אומא ערום בלא אותה מצוה, ה"י גזור ברישא אלימא הא גזור ברישא כיון

מי גזר ביה רבנן מומאה? דיומנין דאכיל אוכלין טמאין ושקיל משקין דתרומה ושדי לפומיה ופסיל להו. היינו הך דמרו דתימא *הוא שכירי והוא לא שכירי קמי'. וההא ראשון ורובו במים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? א"ר ביבי אמר רב אסי שבתחלה היו טובלין במי מערות מכוסין וסרוזין והיו נותנין עליהן *מים שאובין, התחילו ועשוהו קבע, גזרו עליהם טומאה, מאי קבע? אמר ר' אבי שהיו אומרים לא אלו מטהרין אלא אלו ואלו מטהרין, אמר ליה רבא מאי נפקא מינה הא קא טבלי בתנן? אלא אמר רבא שהיו אומרים "לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין" ופסיל להו. ופסיל להו רבנן מומאה? דא"ר לא שנתפרו על ראשו ורובו שלשה רגלין מים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? דא"ר לא הא לא קיימא הא. וספר מי גזר ביה רבנן מומאה? אמר רב משרשיא שבתחלה היו מצניעין את אוכלין דתרומה אצל ס"ת ואמרו "האי קדש והאי קדש" כיון דקחו דקאתו ליד פסידא גזרו ביה רבנן מומאה. **יהודים מפני שהיה עסקניות הן, תנא אף ידים הבאות מחמת ספר פוסלות את התרומה** כשנשך ד"ר פנך *א"ר פנך א"ר יוחנן 'האוחז ס"ת ערום נקבר ערום, ערום ס"ת אלא א"ר זורא ערום בלא מצות, בלא מצות ס"ת? אלא אומא ערום בלא אותה מצוה, ה"י גזור ברישא אלימא הא גזור ברישא כיון

מי גזר ביה רבנן מומאה? דיומנין דאכיל אוכלין טמאין ושקיל משקין דתרומה ושדי לפומיה ופסיל להו. היינו הך דמרו דתימא *הוא שכירי והוא לא שכירי קמי'. וההא ראשון ורובו במים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? א"ר ביבי אמר רב אסי שבתחלה היו טובלין במי מערות מכוסין וסרוזין והיו נותנין עליהן *מים שאובין, התחילו ועשוהו קבע, גזרו עליהם טומאה, מאי קבע? אמר ר' אבי שהיו אומרים לא אלו מטהרין אלא אלו ואלו מטהרין, אמר ליה רבא מאי נפקא מינה הא קא טבלי בתנן? אלא אמר רבא שהיו אומרים "לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין" ופסיל להו. ופסיל להו רבנן מומאה? דא"ר לא שנתפרו על ראשו ורובו שלשה רגלין מים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? דא"ר לא הא לא קיימא הא. וספר מי גזר ביה רבנן מומאה? אמר רב משרשיא שבתחלה היו מצניעין את אוכלין דתרומה אצל ס"ת ואמרו "האי קדש והאי קדש" כיון דקחו דקאתו ליד פסידא גזרו ביה רבנן מומאה. **יהודים מפני שהיה עסקניות הן, תנא אף ידים הבאות מחמת ספר פוסלות את התרומה** כשנשך ד"ר פנך *א"ר פנך א"ר יוחנן 'האוחז ס"ת ערום נקבר ערום, ערום ס"ת אלא א"ר זורא ערום בלא מצות, בלא מצות ס"ת? אלא אומא ערום בלא אותה מצוה, ה"י גזור ברישא אלימא הא גזור ברישא כיון

מי גזר ביה רבנן מומאה? דיומנין דאכיל אוכלין טמאין ושקיל משקין דתרומה ושדי לפומיה ופסיל להו. היינו הך דמרו דתימא *הוא שכירי והוא לא שכירי קמי'. וההא ראשון ורובו במים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? א"ר ביבי אמר רב אסי שבתחלה היו טובלין במי מערות מכוסין וסרוזין והיו נותנין עליהן *מים שאובין, התחילו ועשוהו קבע, גזרו עליהם טומאה, מאי קבע? אמר ר' אבי שהיו אומרים לא אלו מטהרין אלא אלו ואלו מטהרין, אמר ליה רבא מאי נפקא מינה הא קא טבלי בתנן? אלא אמר רבא שהיו אומרים "לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין" ופסיל להו. ופסיל להו רבנן מומאה? דא"ר לא שנתפרו על ראשו ורובו שלשה רגלין מים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? דא"ר לא הא לא קיימא הא. וספר מי גזר ביה רבנן מומאה? אמר רב משרשיא שבתחלה היו מצניעין את אוכלין דתרומה אצל ס"ת ואמרו "האי קדש והאי קדש" כיון דקחו דקאתו ליד פסידא גזרו ביה רבנן מומאה. **יהודים מפני שהיה עסקניות הן, תנא אף ידים הבאות מחמת ספר פוסלות את התרומה** כשנשך ד"ר פנך *א"ר פנך א"ר יוחנן 'האוחז ס"ת ערום נקבר ערום, ערום ס"ת אלא א"ר זורא ערום בלא מצות, בלא מצות ס"ת? אלא אומא ערום בלא אותה מצוה, ה"י גזור ברישא אלימא הא גזור ברישא כיון

מי גזר ביה רבנן מומאה? דיומנין דאכיל אוכלין טמאין ושקיל משקין דתרומה ושדי לפומיה ופסיל להו. היינו הך דמרו דתימא *הוא שכירי והוא לא שכירי קמי'. וההא ראשון ורובו במים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? א"ר ביבי אמר רב אסי שבתחלה היו טובלין במי מערות מכוסין וסרוזין והיו נותנין עליהן *מים שאובין, התחילו ועשוהו קבע, גזרו עליהם טומאה, מאי קבע? אמר ר' אבי שהיו אומרים לא אלו מטהרין אלא אלו ואלו מטהרין, אמר ליה רבא מאי נפקא מינה הא קא טבלי בתנן? אלא אמר רבא שהיו אומרים "לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין" ופסיל להו. ופסיל להו רבנן מומאה? דא"ר לא שנתפרו על ראשו ורובו שלשה רגלין מים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? דא"ר לא הא לא קיימא הא. וספר מי גזר ביה רבנן מומאה? אמר רב משרשיא שבתחלה היו מצניעין את אוכלין דתרומה אצל ס"ת ואמרו "האי קדש והאי קדש" כיון דקחו דקאתו ליד פסידא גזרו ביה רבנן מומאה. **יהודים מפני שהיה עסקניות הן, תנא אף ידים הבאות מחמת ספר פוסלות את התרומה** כשנשך ד"ר פנך *א"ר פנך א"ר יוחנן 'האוחז ס"ת ערום נקבר ערום, ערום ס"ת אלא א"ר זורא ערום בלא מצות, בלא מצות ס"ת? אלא אומא ערום בלא אותה מצוה, ה"י גזור ברישא אלימא הא גזור ברישא כיון

מי גזר ביה רבנן מומאה? דיומנין דאכיל אוכלין טמאין ושקיל משקין דתרומה ושדי לפומיה ופסיל להו. היינו הך דמרו דתימא *הוא שכירי והוא לא שכירי קמי'. וההא ראשון ורובו במים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? א"ר ביבי אמר רב אסי שבתחלה היו טובלין במי מערות מכוסין וסרוזין והיו נותנין עליהן *מים שאובין, התחילו ועשוהו קבע, גזרו עליהם טומאה, מאי קבע? אמר ר' אבי שהיו אומרים לא אלו מטהרין אלא אלו ואלו מטהרין, אמר ליה רבא מאי נפקא מינה הא קא טבלי בתנן? אלא אמר רבא שהיו אומרים "לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין" ופסיל להו. ופסיל להו רבנן מומאה? דא"ר לא שנתפרו על ראשו ורובו שלשה רגלין מים שאובין מי גזר ביה רבנן מומאה? דא"ר לא הא לא קיימא הא. וספר מי גזר ביה רבנן מומאה? אמר רב משרשיא שבתחלה היו מצניעין את אוכלין דתרומה אצל ס"ת ואמרו "האי קדש והאי קדש" כיון דקחו דקאתו ליד פסידא גזרו ביה רבנן מומאה. **יהודים מפני שהיה עסקניות הן, תנא אף ידים הבאות מחמת ספר פוסלות את התרומה** כשנשך ד"ר פנך *א"ר פנך א"ר יוחנן 'האוחז ס"ת ערום נקבר ערום, ערום ס"ת אלא א"ר זורא ערום בלא מצות, בלא מצות ס"ת? אלא אומא ערום בלא אותה מצוה, ה"י גזור ברישא אלימא הא גזור ברישא כיון

קד א ב מיי פית סבל
שאר אבות כסו: אוח
הלכה י'
ק ב מיי
הלכה א'
ק ד ס הלכה ס'
קד הו מיי ס הלכה ס'
קס ו מיי פיי מהלכו'
ס"ח הלכה ו טור
וטרס א"ח סימן קמו
ספ"ק א וטור ס"ט י"ד
סימן רפ"ב ספ"ק ד'

טעמי הגזירות של
ה"ל"ח דבר מסומן
ב-
ט"ח - אוכלין דתרומה

ה"ט למימר
דהא משקין
דחמירי טעמו
(חסי' יט"ט)

ג"ל ג' לזון
ס"ח וכו' ק'
ג"י ה"לכ"ס
בסוף מס' זבין
וה"י חמ"ט ס'
וכן ה"ל ג"י
חסי' נגישין
ס"ו. ד"ה הבא
ס"ו. ע"ט וכן
מ"ט: י"ט ג' וכן
חסי' ג' וכן
ד"ה וטור
וכ"ג חסי' כ"ב
ס"ו. ד"ה
מכלל

ורביא מפרס דפסול
גזירה היינו גזירה דהבא
ולא גזרו לכבינה לפי
שאיז אדם מנא לשחם
עד שיהא ח"י פרוס
משקין טמאין שקין
דכנישיות משום דמלאכותי'
לא נטמו אחרים אלל
דכנישיות פסידת' (ח"י)

י"ג מ' טמא
תרומה

גליון הש"ס
חוס' ד"ה תנא אף
ידיס וכו' וי"ל הייט
דוקא לקדש וכו' ע"י
פסחוס י"ט ע"א חוס' ד"ה
שאיז טומאה ידים:
חוס' ד"ה האוחז ס"ת
וכו' שמטמאין את ידיס.
ע"י מגילה ז ע"א כ"ט
ד"ה אינה מטמאה. וע"י
חוס' פסוק יז ע"א ד"ה
לא פל הלזו כבס"ד:

י"ט חסי' תגינה כ"ד:
ד"ס דתנן וכו'

ידיס פ"ל

חסי' ל.
חולין ל"ג:
ספרות פ"ב
מ"ב

חסי' ח'
חולין ל"ג:
האוכל

חסי' ח'
הוא חסר
דחמירי טעמו
(חסי' יט"ט)

מגילה כ.
פ"ט מסכת
ספרות פ"ב
הלכה ס"ז

ד"ה

שיך ל"ג:
ר"מ מ"ז

י"ט חסי' ט'